

กรรมฐานให้ชีวิตใหม่

วาสนา เกื้อนถนอม

P19017

ดิฉันนางวาสนา เกื้อนถนอม อายุ ๔๘ ปี เมื่อก่อนดิฉันมีอาชีพเป็นครู แต่ได้ลาออกแล้ว เนื่องจากสุขภาพไม่ดี ในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ดิฉันได้ไปวัดอัมพวัน โดยได้รับคำแนะนำจากเพื่อนคนหนึ่ง ให้เข้าวัดสร้างบุญให้กับตัวเอง ในครั้งนั้นที่ดิฉันไปเพราะอยากไป ครั้งแรกที่ได้ไปได้อยู่ปฏิบัติกรรมฐาน ๗ วัน ทำตามสภาพของร่างกาย และไปอีกครั้งหนึ่ง ๓ วัน ๒ คืน เมื่อกลับไปบ้านดิฉันไม่ได้ปฏิบัติ แต่สวดมนต์บ้างไม่ได้สวดบ้าง ชีวิตก็ปล่อยเลยไปเรื่อย ๆ ตามสภาพ ยังเข้าโรงพยาบาลเหมือนเดิม จนเมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ที่ผ่านมา ดิฉันได้ป่วยอีก เหตุการณ์ในวันนั้นดิฉันจำได้ดีไม่มีวันลืม คือตื่นเข้ามาดิฉันก็หายใจไม่ออก แน่นหน้าอก ลุกขึ้นเดินไม่ได้ พอขยับตัวก็เหมือนใจจะขาด สภาพตอนนั้นเหมือนธาตุไฟแตก ปัสสาวะอุจจาระออกมาไม่รู้ตัวทำอะไรไม่ถูก จึงเรียกหลานให้มาช่วยทำความสะอาด ตอนนั้นดิฉันขยับตัวไม่ได้ ลูกหลานก็พากันวิตกกังวลจะเป็นมาก ดิฉันก็ไม่รู้จะทำอย่างไร ได้นั่งอยู่กับที่ นึกในใจว่าดิฉันต้องตายแน่ ๆ ในวันนี้ แต่อีกใจหนึ่งก็คิดว่าตายไม่ได้ เพราะเป็นห่วงลูกทั้ง ๒ ซึ่งยังรับผิดชอบตัวเองไม่ได้ พอติดิฉันหันหน้าไปทางห้องพระ ได้เห็นรูปของหลวงปู่จรัญ ซึ่งเพื่อนของดิฉันได้ให้ไว้บูชาอยู่บนหิ้งพระ ดิฉันก็ตั้งจิตระลึกถึงหลวงปู่ท่าน ให้หลวงปู่ท่านช่วยให้มีชีวิตอยู่ และขอให้กำลังใจและพาตัวเองไปหาหมอที่โรงพยาบาลได้ เพราะดิฉันขยับตัวไม่ได้เลย และถ้าดิฉันสามารถไปถึงโรงพยาบาลได้

ดิฉันจะสวดมนต์ทุกวันและจะปฏิบัติตามฐาน ขณะที่ดิฉันตั้งจิตระลึกถึงหลวงพ่อก่อนหน้านั้น ดิฉันเห็นภาพของหลวงพ่อบรรยากาศให้เห็นลอยมาหา ใบหน้าของหลวงพ่อนั้นยิ้มเหมือนกับให้กำลังใจดิฉัน สักประมาณ ๕-๑๐ นาทีต่อมา ดิฉันขยับตัวลุกขึ้นนั่งและยืนได้ ดิฉันจึงบอกหลานที่นั่งดู ดิฉันอยู่ให้เตรียมของไปโรงพยาบาล เมื่อไปถึงโรงพยาบาล อาการของดิฉันเป็นมากขนาดต้องให้ออกซิเจน และนอนโรงพยาบาลถึง ๗ วัน หลังจากออกจากโรงพยาบาลแล้ว ดิฉันก็ได้สวดมนต์ทุกวัน ทุกวันนี้หลังจากลาออกจากครูแล้ว ดิฉันไปขายของในโรงเรียน เมื่อก่อนหลานเป็นคนขาย ก็พอขายได้ตั้งแต่ดิฉันขายของตัวเองขายดีขึ้นกว่าเดิม ทำให้ครอบครัวของดิฉันมีรายได้เพิ่มขึ้น

ดิฉันและครอบครัวยังระลึกถึงความเมตตาของหลวงพ่อก่อนหน้านั้น จากเหตุการณ์ในครั้งนั้น ทำให้ดิฉันรู้ว่า การไหว้พระสวดมนต์ การปฏิบัติตามฐาน เป็นสิ่งที่วิเศษมหัศจรรย์ยิ่ง เมื่อเราได้พบได้เจอควรรีบไขว่คว้าไว้ เร่งปฏิบัติเพื่อรักตัวเอง สอนตัวเอง จะฟังตัวเองได้แน่นอน

ดิฉันขอกราบเท้าขอพระคุณหลวงพ่ोजรัญ — **พระธรรมสิงหบุราจารย์** อย่างสูงยิ่ง ขอให้หลวงพ่อกับสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ อยู่เป็นร่มโพธิ์ของลูกศิษย์ตราบนานเท่านาน...